

Grappig: in het Brabants Dagblad verschijnt een artikel over de bijverdiensten van de Bossche burgemeester Ton Rombouts, net nu er bij onze zuiderburen een verwoed maatschappelijk debat plaatsvindt over de welhaast onbeperkte schnabbeldrift van veel Vlaamse bestuurders. Rombouts is de best bijverdienende burgemeester van Nederland - jaarlijks harkt hij bijna 85.000 euro aan extra inkomsten binnen (dus naast zijn, ongetwijfeld zeer riant, burgemeestersinkomen). Witte Tonnie zelf vindt dat allemaal wel te billijken. Zijn nevenfuncties, zo stelt hij, zijn "een verrijking voor de stad". Zo kunnen dergelijke functies ook worden aangewend om grote evenementen of industrieën naar de stad te lokken. Logisch. Wat opvalt is dat Rombouts (net zoals veel van zijn Vlaamse collega's) niet dezelfde redenatie ook andersom kan maken. Voor een bedrijf of organisatie kan het bijzonder lucratief zijn om een lokale bestuurder in je bestuur of raad van commissarissen te hebben zitten. De lijntjes met de macht zijn dan immers lekker kort, en je weet nooit waar dat handig voor kan zijn. Hetgeen ook de reden is dat deze bedrijven er zoveel geld voor over hebben. Hoe je het ook wendt of keert, Rombouts ontvangt geen 85.000 euro omdat hij zo goed kan vergaderen (ik ken genoeg mensen met geweldige organisatievaardigheden die maar een fractie van dat bedrag ontvangen voor hun meer-dan-voltijdbaan). Rombouts' marktwaarde is zo hoog, juist omdat hij als politicus over een zekere invloed en een netwerk beschikt die hij eventueel ook voor zijn nevenfuncties kan inzetten. De vraag is natuurlijk: hoe onafhankelijk is een bestuurder dan nog? Hoe kunnen we er zeker van zijn dat Rombouts de belangen van zijn klanten niet laat prevaleren boven die van zijn stad of burgers? Politici en bestuurders zouden de publieke zaak moeten dienen - en niets dan de publieke zaak. Daar krijgen ze al meer dan genoeg voor betaald. Eigenlijk zou het gewoon verboden moeten zijn om er daarnaast nog bij te verdienen. "Maar", zo zullen mijn critici tegenwerpen, "als mensen geen marktconforme vergoeding kunnen krijgen voor hun bestuurstaken, dan kiezen ze voor het bedrijfsleven, en gaan ze dus voor de politiek verloren". Des te beter, zou ik zeggen.

Mathijs van de Sande over [Bossche burgemeester Rombouts grootste 'bijverdiener' van Nederland](#) (BD)